

Och ty žognowana komorka! sbožna schižyna! słodka
 shtunda! hochłozjeze gmějnstwo, lenž ja tam s Bogom mam!
 och ty sy ten pschitwarč togo ńebja! Togodla

Eje křchusche žaržym k Bogu,
 Bog ńespuřczi tež mńo;
 Ab ńebkuzik, won drogu
 Mě přchawu pokažo.
 Won sam mě rufu da,
 A wedńo mě a nožy,
 Žož som, po swojej moży
 Se wřchynym sastara.

To jo tog Wořchza rada
 Až žomy do ńebja;
 Pšches Sřyna jo nam gnada
 Na křchizy dobyta.
 Duch swěty pšches wěru
 To dobre do naš přoži
 A k sbožnosći naš wořy;
 Som zescž buž na ńebju.

Amen.

(Huspiwajšcho sebe ten křarliž Nr. 199 Wořchž naš.
 — Abo Nr. 195: Jehovah, tebe žu —. Lasowasch mo-
 žoscho hysczi Matth. 6, 6—34).
